

anføre, at Udgifterne ved Udførsel af Kreaturer i slagtet Tilstand stille sig noget gunstigere end Udførsel af levende Kreaturer. I den Henseende har jeg Meddelelser fra vor bekendte Landsmand i Berlin, Kreaturkommissionær Nielsen, som har opgivet Udgiften ved et Kreaturs Eksport fra Esbjerg til Berlin til 77 Mark, medens han, naar han omsætter det i Kød, faar 69 Mark. Regner man ud, hvad det koster pr. Pund, bliver det for Kvæg i levende Tilstand ca. 15 Pfennig pr. Pund og for Kød i slagtet Tilstand ca. 13 Pfennig pr. Pund; men jeg vil for Fuldstændigheds Skyld gøre opmærksom paa, at Nielsen har medregnet ca. 25 Pund Svind pr. Kreatur under dets Eksport. Vilde man gaa ud fra, at det slet ikke svinder i Retning af Kødvægt under Transporten, faa vi ganske morsomt netop samme Udgift for Udførsel af Kød og af levende Kreaturer pr. Pund, idet nemlig dette Svind efter Hr. Niensens Beregning netop er de 2 Øre, som er Differencen mellem de 13 og 15 Øre. Som et andet Moment, der efter min Opfattelse taler til Fordel for Slagtning, skal jeg nævne, at vi staa ganske anderledes uafhængigt lige over for den Fare, der er ved Udbrud af smitsomme Sygdomme, og det bevirker netop, at jeg altid vil have overvejende Betæneligheder ved at søge at opnaa Lempelser ved Indførsel af levende Kreaturer, hvis dette skal ske paa Bekostning af vor Udførsel af Kød, thi det er jo klart, at den Dag, vi faa Udbrud af Mund- og Klovsyge her i Landet, risikere vi, at der bliver lukket, og saa have vi hverken den ene eller den anden Maade at udføre vore Kødprodukter paa. Jeg skal ligeledes anføre, at vi ved selv at etablere vore Slagterier skaffe en Del Arbejde for Landets Børn, og endelig skal jeg anføre, at den nu nedsatte Kødkontrolkommission forhaabentlig ved sit Arbejde vil bringe et Resultat, som kan medføre Foranstaltninger, som ville styrke vort Køds Anseelse i Udlandet, og som ville kunne give Udlandet Garanti for, at de Varer, vi udføre her fra Landet, kun ere første Klasses Varer.

Hvis man nu vilde spørge mig, hvorledes jeg mener, at det vil stille sig i Fremtiden, vil jeg dertil svare, at jeg ikke er i Stand til at svare bedre end enhver af Dhrr., jeg vil kun kunne anføre nogle enkelte Ting, der ere passerede i Sommerens Løb, som maaske have nogen Interesse, og som give nogen Vejledning i Bedømmelsen af, hvorledes det i Fremtiden vil stille sig i saa Henseende. Der har jo

været en ret stærk Bevægelse oppe i Tyskland for at faa yderligere Hindringer indførte lige over for Indførsel af dansk Kød, og der er indgivet Andragender fra den preussiske Landdag om, at en almindelig Kødkontrol maatte indføres ligesom i Sachsen, og Rigskansleren har herom udtalt, at han vilde søge Regeringens Medvirkning til, at et saadant Forslag kunde gennemføres. Ligeledes foreligger der Forslag fra det tyske Landbrugsraad og Landbrugskammeret om, at „Kød og Kødvarer, der indføres til Tydskland, skulde undersøges paa samme Maade som Kød, der slagtes i Indlandet, og at en saadan Undersøgelse vil nødvendiggøre, at de indre Organer samt Hovedet medfølge. Endvidere skulde Indførsel af Fedt og tilberedte Kødvarer forbydes“. Fremdeles foreslaas, at Indførsel af levende Hornkvæg *forbydes*, hvis dette ikke kan gennemføres, at det underkastes 28 Dages Karantæne — efter Bestemmelsen i 1898 er det 10 Dage — Ungkvæg dog kun 10 Dage, at Tuberkulinprøven opretholdes, og at reagerende Dyr tilbagesendes inden 8 Dage, at Indførsel kun maa ske til Havne, som have saa vel Karantæneanstalt som offentligt Slagtehus — og at Karantæneanstalterne først maa besættes paa ny efter at have staaet 2 Dage tomme og ere bleven desinficerede. Jeg har tilladt mig at oplæse dette med forventet Tilladelse af den højtærede Formand. Hvis Bestemmelsen om fuldstændig Forbud mod Indførsel af levende Hornkvæg bliver vedtaget, er Forholdet fuldstændig klart, men selv om dette ikke bliver vedtaget, tror jeg, at man ikke tør vente Lettelser i Retning af Indførsel af levende Kvæg. Paa den anden Side er man heller ikke garanteret mod, at der kan komme skærpede Forholdsregler med Hensyn til Indførsel af Kød, men jeg tror, at dette vil blive ganske anderledes vanskeligt at faa gennemført. Vi behøve ikke at gaa videre end til os selv. Vi have jo her i Landet Forbud mod Indførsel af levende Kvæg, men det vilde dog vist være ret utænkeligt, at vi vilde indføre Bestemmelser, som gjorde det umuligt at indføre fremmed Kød, og jeg haaber ogsaa, at de Betræbelser, der ere oppe i Slagterlavet i Berlin, og som støttes af Berlins og andre Byers Kommunalbestyrelser, mod yderligere Forholdsregler mod Indførsel af levende Kvæg og vor Kreatureksport, ville hjælpe til, at Tyskland ikke kommer med alt for rigoristiske Bestemmelser lige over for Indførsel af vort Kød. Men man kan jo ganske vist paa